

Arrest

**nr. 75 316 van 16 februari 2012
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 5 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat DE CONINCK, die loco advocaat N. KENENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 25 juni 2010, verklaart er zich op 29 juni 2010 vluchteling.

1.2. Op 8 december 2011 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 8 december 2011 naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou afkomstig zijn uit Kashmir, Pakistan. In 2006 zou u lid geworden zijn van de “JKNAP” (Jammu Kashmir National Awami Party). U zou geregeld deelgenomen hebben aan manifestaties. Op 28 april 2008 zou u samen met verschillende andere activisten gearresteerd zijn tijdens een manifestatie. Na twee dagen zou u zondermeer vrijgekomen zijn. Op 26 september 2008 zou u een tweede maal gearresteerd zijn. Opnieuw zou u gedurende een manifestatie samen met andere activisten opgepakt zijn en na enkele dagen zou u zondermeer vrijgekomen zijn. Op 19 juli 2009 zou u opnieuw aan een manifestatie deelgenomen hebben. Enkele dagen later zou er 's morgens vroeg op uw deur geklopt zijn. Twee mannen waarvan één gewapende, zouden u gedwongen meegenomen hebben naar een onbekende plek. Hier zou u gedurende verschillende dagen verhoord zijn over uw contacten en activiteiten. Hierna zou u vrijgelaten zijn. U zou vermoeden dat één van de Pakistaanse geheime diensten hier achter zat. Op 11 februari 2010 nam u opnieuw deel aan een manifestatie. Toen de politie ingreep zouden enkele mensen Pakistaanse vlaggen verbrand hebben. U zou gevlucht zijn. U zou twee dagen bij uw zus verbleven hebben vooraleer u naar Rawalpindi ging. U zou van uw advocaat vernomen hebben dat u door de autoriteiten aangeklaagd werd. Van uw broer zou u vernomen hebben dat de politie u thuis zocht. U zou besloten hebben om het land te verlaten. U zou een vlucht genomen hebben vanuit Islamabad en na een tussenstop in Istanbul, zou u aangekomen zijn in Nederland. Hierna zou u doorgereisd zijn naar België waar u op 29 juni 2010 een asielaanvraag indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u volgende documenten voor: uw partijkaart, een arrestatiebevel en een geattesteerde kopie van hetzelfde arrestatiebevel.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat- generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen. Vooreerst mag er getwijfeld worden bij de ernst van uw politiek profiel. Zo werd u herhaaldelijk en duidelijk gevraagd wat de volledige, officiële naam van uw politieke partij is, en u herhaalde steeds dat dit de “NAP” (National Awami Party) betrof (gehoorverslag CGVS p. 4, 5). Echter volgens uw partijkaart gaat het hier om de “JKNAP” (Jammu Kashmir National Party). U kon maar één van de oprichters van de partij bij naam noemen en u wist niets te vertellen over deze man, buiten dat hij op een u onbekende datum overleden is (gehoorverslag CGVS p. 5). U kent de partijpresident sinds 2009, maar de partijpresident voor hem kende u niet, hoewel u in 2006 lid werd (gehoorverslag CGVS p. 6). Voorts verklaarde u dat hoewel de “JKNAP” ooit een deel was van de “Kashmir National Alliance”, u niet wist wat het doel was van deze alliantie, noch wanneer de “JKNAP” uit de alliantie stapte (gehoorverslag CGVS p. 6). U beschreef de partijvlag als zijnde rood met een ster. U verklaarde dat het rood voor bloed staat, maar u wist niet waar de ster voor zou kunnen staan. Uw band met de “JKNAP” lijkt dan ook weinig waarschijnlijk. Uw lidkaart vermag niet dit gebrek aan vertrouwen te herstellen. Daar uw politieke profiel ongeloofwaardig lijkt, komt de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees die hier onlosmakelijk mee verbonden is, op de helling te staan. Dit blijkt uit volgende vaststellingen. Zo verklaarde u tweemaal gearresteerd te zijn. U wist echter geen enkel document met betrekking tot deze arrestaties voor de te leggen. U verklaarde dat u niet rechtsgeldig werd gearresteerd, maar daar deze arrestaties werden uitgevoerd tijdens manifestaties, is het aannemelijk dat hier iets van in een krant verscheen. Wat betreft uw tweede arrestatie verklaarde u in eerste instantie dat deze plaatsvond op 26 september 2010, waarna u dit meteen veranderde naar 2009. U werd gewezen op uw vragenlijst van het CGVS ingevuld door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waaruit blijkt dat deze tweede arrestatie reeds in 2008 plaatsvond (gehoorverslag CGVS p. 8, vragenlijst punt 3.1 en 3.5). Hierop gaf u aan dat uw beide arrestaties plaatsvonden in 2008. U gaf dus op korte tijd drie verschillende tijdstippen voor uw tweede arrestatie. Voorts werd u gevraagd of deze tweede arrestatie juridische gevolgen voor u had. U antwoordde bevestigend dat u op 11 februari 2011 problemen kreeg tijdens een manifestatie te Rawalakot. Pas toen u er op gewezen werd dat u in 2011 al in België was, paste u uw verklaringen aan: dit zou in 2010 plaatsgevonden hebben (gehoorverslag CGVS p. 7, 8). Voorts werd u gevraagd of er tussen uw tweede arrestatie in 2008 en de betoging van februari 2010 nog iets plaatsvond en u verklaarde van niet (gehoorverslag CGVS p. 8). U werd wederom gewezen op uw verklaringen zoals die door de DVZ werden vastgelegd. Hieruit blijkt dat u beweerde in juli 2009 ontvoerd te zijn (vragenlijst punt 3.5). Pas nadat u hier uitdrukkelijk op gewezen werd, vertelde u over deze ontvoering. Er mag vanuit gegaan worden dat een ontvoering en ondervraging door de Pakistaanse geheime diensten een meer blijvende indruk zou achterlaten op u. Dat u zich dit niet spontaan herinnert wijst op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen. Uw verklaring dat u de vraag niet begrepen had is onafdoende, gezien de duidelijkheid van de vraag. Voorts beweerde u dat er sinds februari 2010 een aanklacht tegen u zou bestaan. U zou Pakistan wegens deze aanklacht verlaten hebben. Uw interesse voor deze aanklacht was echter dusdanig klein dat er geen geloof kan worden

gehecht aan uw vrees. Zo legde u vooreerst ondanks uw bewering dat deze aanklacht al bijna twee jaar geleden werd neergelegd en hoewel u een advocaat had, de eigenlijke klacht niet voor. U verklaarde tijdens uw gehoor dat deze onderweg was. Dit is echter bevreemdend. U heeft blijkbaar tot het laatste moment gewacht om de nodige documenten onder ogen te zien; u zou in Pakistan nooit enig document i.v.m. deze aanklacht gezien hebben (gehoorverslag CGVS p. 10). U verklaarde dat u beschuldigd zou zijn van het verbranden van Pakistaanse vlaggen, dit zou de volledige beschuldiging zijn (gehoorverslag CGVS p. 10). U kende de artikels waaronder u aangeklaagd werd niet. Er werd u gewezen op de afkortingen mpo en ppc die voorkomen in uw arrestatiebevel, maar u kende de betekenis niet. U wist niet welke rechtbank in Rawalakot uw zaak behandelt, noch kende u de verantwoordelijke rechter (gehoorverslag CGVS p. 11). U wist niet wanneer de "FIR" (First Information Report) naar de rechtbank werd doorgestuurd, noch wist u welke andere juridische documenten al uitgevaardigd zouden zijn (gehoorverslag CGVS p. 11). U wist niet welke straf er u juridisch gezien boven het hoofd zou kunnen hangen. U diende dit nog aan uw advocaat te vragen. Van iemand die zijn land ontvlucht wegens vrees voor juridische vervolging mag toch meer interesse verwacht worden, temeer daar u over een advocaat beschikte. U zou uw advocaat echter nooit persoonlijk gesproken hebben. U beweerde niet over een telefoonnummer te beschikken, maar daar uw vader de contacten onderhield had u weldegelijk aan een telefoonnummer van uw advocaat kunnen geraken (gehoorverslag CGVS p. 10). U beweerde dat de meest ernstige aanklacht tegen u, het verbranden van de Pakistaanse vlag was (gehoorverslag CGVS p. 11). Volgens de PPC (Pakistan Penal Code) kunt u voor het verbranden van de vlag (art 123b) maximaal drie jaar krijgen. Echter voor een andere aanklacht tegen u, nl "sedition" (art 124a) die op uw arrestatiebevel voorkomt kunt u levenslang krijgen. Dat u dit niet zou weten breekt uw ingeroepen vrees volledig af. Pas nadat u hier expliciet op gewezen werd, was u plots van plan om dit eens aan uw advocaat te vragen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan uw ingeroepen vrees voor vervolging wegens deze aanklacht. Tenslotte komt uw beschrijving van uw vluchtroute ook ongeloofwaardig over. U zou van Islamabad naar Istanbul en dan naar Nederland gevlogen zijn. Voor deze vlucht zou u gebruik gemaakt hebben van een rood paspoort waarvan u geen enkel ander detail, zoals nationaliteit of identiteit, kent (gehoorverslag CGVS p. 4). U verklaarde het paspoort nooit in handen te hebben gehad. U beweerde dat u tijdens de paspoortcontrole achter uw agent liep die alle paspoorten afgaf. U zou immers samen met een vrouw en een kind gereisd hebben; u had het kind bij de hand en in uw andere hand had u koffers. Door deze situatie kan u echter geen mogelijke controle vermijden. Daar u een internationale vlucht nam zijn identiteitscontroles steeds mogelijk. U verklaarde niets van de inhoud van uw paspoort te kennen, dus werd u gevraagd wat uw plan was bij een mogelijke identiteitscontrole, maar uw smokkelaar zou u geen ander plan verschaft hebben. Dit is weinig aannemelijk temeer daar uw smokkelaar een ernstige straf kon verwachten als hij betrapt werd op het begeleiden van mensen die reisden met valse documenten. Ook uw bewering dat u samen reisde met een vrouw en kind komt als excuus ongeloofwaardig over. U kende immers de namen van deze personen niet, zodat immigratie officieren zich bij een identiteitscontrole toch vragen zouden stellen over de samenstelling van uw reisgroep. Gezien bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag, noch aan uw vluchtroute. Er zijn geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève. Daar het toekennen van elk statuut onlosmakelijk verbonden is aan geloofwaardige verklaringen, komt u ook niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming. De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw partijkaart kan gezien de lacunaire verklaringen betreffende uw politieke engagement de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag niet herstellen. Er mag getwijfeld worden aan de authenticiteit van beide versies van uw arrestatiebevel. Tenslotte dient opgemerkt dat u niet in het bezit bent van enig identiteits- en/ of reisdocument, waardoor uw identiteit en/ of reisweg niet kunnen worden nagegaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker die in wezen een schending van de materiële motiveringsplicht inroept tracht de motieven van de bestreden beslissing op volgende wijze te weerleggen.

Aangaande het feit dat verzoeker niet de volledige naam van de politieke partij zou hebben vermeld, haalt verzoeker aan dat de gebruikelijke naam kortweg NAP is. Het gebrek aan nauwkeurigheid is te wijten aan de niet volledig correcte vertaling tijdens het interview. Voort wijst verzoeker, wat het feit betreft dat hij geen details kon vertellen over de oprichter van de partij, er op dat hij quasi analfabeet is

waardoor het voor hem zeer moeilijk is om details zoals namen en data te onthouden, laat staan deze correct weer te geven. Het feit dat hij de symboliek op de partijvlag niet kon weergeven is een detail gezien hij andere kenmerken en kleuren wel kon verduidelijken. Verzoeker kon alle overige vragen over de partij JKNAP wel correct beantwoorden.

Het feit dat hij geen documenten of bewijzen kan voorleggen van de arrestaties betekent niet dat deze niet zouden hebben plaatsgevonden. Net om de reden dat het niet rechtsgeldige arrestaties betrof werden verzoeker geen documenten overgemaakt bij zijn arrestaties. Verzoeker voert voorts aan dat de meerdere weergave van data te wijten is aan zijn beperkte intelligentie en het feit dat hij analfabeet is. Opnieuw wijst verzoeker op het feit dat de vertalingen die niet steeds correct verliepen.

Het feit dat verzoeker de details - rechtbank, artikels, afkortingen, FIR, andere juridische elementen - niet kende doet geen afbreuk aan zijn geloofwaardigheid. Verzoeker is niet geschoold, laat staan juridisch geschoold. Het is niet dat hij geen interesse had inzake de aanklacht tegen hem. Integendeel, hij contacteerde via via een raadsman dewelke de zaak verder onderzoekt. Verzoeker kan niet meer dan eerlijk zijn over deze aanklacht. Hij heeft het nodige gedaan om het bewijs van de aanklacht op te vragen, dewelke heden onderweg is naar België.

Met betrekking tot zijn beschrijving van de reisroute kan verzoeker hier niets aan toevoegen aangezien dit de enige waarheid is. Hij is middels een rood paspoort van Islamabad naar Nederland gevlogen. Zijn paspoort werd door de smokkelaar bijgehouden en er vond geen controle plaats.

2.2. De asielaanvraag van verzoeker werd door de bestreden beslissing afgewezen op grond van de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten gezien (i) verzoeker zijn politiek profiel niet aannemelijk heeft gemaakt; (ii) verzoeker met betrekking tot zijn arrestaties en ontvoering incoherente en inconsistente verklaringen heeft afgelegd; (iii) verzoeker aangaande de aanklacht die tegen hem geformuleerd werd verklaringen heeft afgelegd die getuigen van een grote vaagheid, onwetendheid en desinteresse; (iv) er geen geloof kan gehecht worden aan de door verzoeker beschreven vluchtroute.

2.3. De Raad stelt vooreerst vast dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker geen begin van bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft. Hij verklaart dat hij zijn identiteitskaart thuis in Pakistan achterliet. Verzoeker brengt evenmin enig begin van bewijs bij omtrent zijn reisweg zodat hij derhalve niet aantoonbaar wanneer hij zijn land verlaten heeft en evenmin wanneer hij in België is aangekomen. Hij verklaarde met het vliegtuig gereisd te hebben vanuit Pakistan via Turkije naar Nederland. Hij moet bijgevolg in het bezit zijn geweest van een vliegtuigticket of instapkaart waaruit kan blijken wanneer en waar in Europa hij is aangekomen. Het ontbreken van identiteits- en reisdocumenten, zonder dat daarvoor een aannemelijke reden aanwezig is, ondermijnt de geloofwaardigheid van het asielrelaas (RvS 15 juli 1992, nr. 40.037; RvS 5 juni 2001, nr. 96.146).

Voorts blijkt dat verzoekers kennis van de partij waarvan hij verklaart sedert 2006 actief lid te zijn bijzonder beperkt is. Zo blijkt verzoeker niet eens de volledige, officiële benaming te kunnen weergeven van deze partij, kan hij slechts één van de medeoprichters van de partij opnoemen over wie hij bovendien niets kon vertellen, kende hij de partijpresident niet die de huidige partijpresident voorafging, kon hij niet aangeven wat het doel was van de alliantie met de 'Kashmir National Alliance' en kon hij de symboliek van de ster in de partijvlag niet weergeven.

Verzoeker wijt zijn gebrekkige kennis aan zijn geringe opleiding. Van iemand die zijn land verlaat omwille van problemen die het gevolg zijn van zijn politieke engagement mag echter verwacht worden dat hij blijk geeft van een zekere basiskennis zoals de correcte naam van de partij, bepaalde partijsymbolen die terug te vinden zijn in de vlag en de voorzitter(s) van de partij in de periode dat hij er beweert lid van geweest te zijn. Het feit dat verzoeker een geringe opleiding heeft genoten doet hieraan geen afbreuk aangezien de door de medewerker van het Commissariaat-generaal gestelde vragen allerminst als ingewikkeld of moeilijk kunnen worden beschouwd. Verzoekers stelling dat de naamsverwarring omtrent de naam van de partij te wijten is aan een onnauwkeurige vertaling is een blote bewering aangezien nergens uit het gehoorverslag blijkt dat er zich vertaalproblemen hebben voorgedaan. Het is bovendien niet ernstig om slechts na confrontatie met een negatieve beslissing te stellen dat bepaalde verklaringen verkeerd vertaald werden.

Ook de vaststelling dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over de chronologie van zijn arrestaties en zijn ontvoering niet spontaan ter sprake brengt, hoewel hem gevraagd werd naar

gebeurtenissen tussen zijn tweede arrestatie van 2008 en de betoging in februari 2010, ondermijnt in ernstige mate de geloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoeker kan zich geenszins verschuilen achter een onduidelijke vraagstelling voor het feit dat hij nagelaten heeft spontaan de ontvoering waarvan hij het slachtoffer zou zijn geweest in 2009 aan te brengen aangezien het pas na confrontatie met zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken was dat verzoeker deze ontvoering alsnog oprakelt. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt.

Verzoeker stelt dat er een klacht tegen hem liep sedert februari 2010. Ondanks het feit dat deze aanklacht al meer dan twee jaar geleden werd neergelegd en verzoeker verklaart over een advocaat te beschikken in zijn geboorteland, heeft hij tot op heden nog steeds nagelaten een begin van bewijs aan te brengen van deze aanklacht. Indien verzoeker verklaart vervolgd te worden voor ernstige misdrijven en hiervoor bescherming te behoeven kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij nadere inspanningen levert om de elementen van zijn asielrelaas zijn zaken op voldoende wijze te onderbouwen met de nodige bewijselementen. Hij kan evenmin preciseren wanneer de FIR naar de rechtbank werd doorgestuurd, noch wist hij welke straf hem boven het hoofd hing. Verzoeker legde een partijkaart en een aanhoudingsbevel neer. Daargelaten de vaststelling dat er van dit aanhoudingsbevel geen vertaling werd neergelegd kan er voor beide documenten geenszins worden uitgemaakt of de erin vermelde identiteit wel degelijk overeenstemt met verzoekers identiteit gelet op het gebrek aan identiteitsdocumenten in zijn hoofde.

2.4. Bovenvermelde vaststellingen verhinderen nog langer enig geloof te hechten aan verzoekers beweringen zijn land te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Uit de door verwerende partij aan haar nota toegevoegde '*Subject Related briefing*' over de veiligheidssituatie in Pakistan blijkt niet dat er zich momenteel een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet in de regio Kashmir voordoet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER